

3. Жоган І.М., Савчук Л.М. Корпоративна культура в системі управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evksi/2009/77.pdf.
4. Кислинська В.О. Корпоративна культура підприємства – один із факторів його конкурентоздатності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/CCN/Economics/10_kislins_ka%20v.o.doc.htm.
5. Комарова К.В. Організаційна культура: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / К.В. Комарова. – Дніпропетровськ, ДДФА, 2011 – 166 с.
6. Офіційний сайт компанії Unilever. – Режим доступу: <http://www.unilever.ua/>.
7. Офіційний сайт компанії «Інтерпайп». – Режим доступу: <http://interpipe.biz/ru/company.html>.
8. Офіційний сайт КБ «ПриватБанк». – Режим доступу: <http://privatbank.ua/>.
9. Типология корпоративных культур Ч. Ханди и особенности кадровой политики для каждого типа [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://corpculture.ru/content/tipologiya-korporativnykh-kultur-ch-khandi-i-osobennosti-kadrovoi-politiki-dlya-kazhdogo-tip>.
10. Ходаковская В. Практика компаний (ООО «Астелит» ТМ life:)) // Управление персоналом – Украина. – 2012. – №12(231). – С.14–16.
11. Чайка Г.Л. Культура ділового спілкування менеджера: навчальний посібник / К.: Знання, 2008. – 442 с.
12. Шейн Э. Организационная культура и лидерство. Пер. С англ. яз. Под. редакцией Т.Ю. Ковалевой. – 3-е изд. – СПб.: «Питер». – 2007. – 336 с.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ВИЩОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛЬНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Медведовська Т.П., к.п.н.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет», Україна

На сучасному етапі розвитку української вищої освіти, зокрема економічної ведуться активні пошуки виведення її з кризи, в якій вона опинилася. Одним з напрямів таких пошуків є активізація досліджень в області інформатизації вищої школи, що складає основу вирішення теоретико-методологічних проблем в області педагогіки, особливо у технічних ВНЗ.

Проблемам інформатизації сучасної вищої школи присвячено чимало наукових праць (А. Кузьмінський, В. Кухаренко, М. Михальченко, С. Ніколаєнко, В. Олексенко, В. Олійник та ін.).

Мета статті – дослідити проблему розвитку інформатизації сучасного української вищої економічної освіти в умовах світової глобалізації.

Добре відомо, що особливістю сучасного етапу розвитку суспільства є все більша його інформатизація. Під впливом інформатизації відбуваються кардинальні зміни у всіх сферах життя і професійної діяльності людей, зокрема – в науці і освіті. Ці зміни такі масштабні і глибокі, а їх вплив на життєдіяльність суспільства такий значний, що можна цілком обґрунтовано говорити про початок формування принципово нового інформаційного середовища. Домінуючою тенденцією подальшого розвитку сучасної цивілізації є перехід від індустріального до інформаційного суспільства, в якому об'єктами і результатами праці переважної частини людей стають інформаційні ресурси і наукові знання. Науково доведено, що інформатизація освіти є однією з найважливіших умов успішного розвитку процесів інформатизації всього суспільства, оскільки саме у сфері освіти готуються і виховуються ті люди, які не тільки формують нове інформаційне середовище, а й ті, кому належить самим жити і працювати в цьому середовищі.

Останніми часом процес інформатизації освіти розвивається за такими напрямками: оснащення освітніх установ сучасними засобами інформаційних технологій (інформаційних і комунікаційних систем – ІКС) і використання їх як нового педагогічного інструменту, що дозволяє суттєво підвищити ефективність освітнього процесу; використання сучасних ІКС і баз даних для інформаційної підтримки освітнього процесу, забезпечення можливості

віддаленого доступу учасників навчального процесу до наукової і навчально-методичної інформації як в своїй, так і в інших країнах; розвиток і все більш широке розповсюдження відкритої освіти – нової форми реалізації процесів освіти і самоосвіти, що дозволяє істотним чином розширити масштаби освітнього простору і забезпечити можливість доступу все більшій частині населення до освітніх ресурсів; перегляд і радикальна зміна змісту освіти на всіх його рівнях, що обумовлено стрімким розвитком процесу інформатизації суспільства.

Усі ці зміни сьогодні орієнтуються не тільки на загальноосвітню і професійну підготовку, але і на створення якісно нової моделі підготовки людей до життя і діяльності в умовах постіндустріального інформаційного суспільства, формування у них нових, необхідних для цих умов особистих якостей. Однією з актуальних проблем розвитку інформатизації сфери освіти є забезпечення її підтримки необхідним науковим і навчально-методичним матеріалом. Останніми роками попит на таку інформацію у сфері освіти стійко зростає. Причинами цього є поява низки нових навчальних дисциплін, пов'язаних з фундаменталізацією і гуманітаризацією освіти.

Розвиток інформаційних і телекомунікаційних технологій сформував необхідні передумови для створення електронних бібліотек як засобу накопичення, зберігання і розповсюдження інформаційних і методичних ресурсів, доступних будь-якому користувачеві. Ще одним важливим напрямом інформатизації освіти є створення освітніх порталів, які сприяють розвитку якісно нових Інтернет-проектів у сфері освіти. Саме освітнім порталам належить найважливіша роль у пропаганді і розвитку відкритої освіти. Цілями освітнього порталу є створення нового комунікаційного простору і інформаційного поля освітнього професійного співтовариства засобами мережі Інтернет. Розвиток освітніх порталів сприяє: поліпшенню зв'язків між існуючими ресурсами; обміну інформацією; дотриманню авторських прав, захисту інтелектуальної власності; оголошенню конкурсів на кращий мережевий курс, освітню технологію, освітню послугу тощо; оголошенню конкурсів на заміщення вакансій; розміщенню рейтингів навчальних закладів відкритого типу або закладів, що використовують дистанційні освітні технології; розміщенню рейтингів спеціальностей залежно від попиту на ринку праці. Освітні портали мають можливість автоматичної регулярної зміни і оновлення свого змісту і включають всі найсучасніші засоби комунікацій і сервіси навчального призначення через мережу Інтернет у віртуальному інформаційному просторі: аудіо- і відео- конференції, автоматичний обмін даними, електронні дошки оголошень, електронну пошту

Інтернет-навчання зумовило появу нової форми відкритого університету – віртуальний університет. Очевидною є тенденція до зменшення частки очної форми освіти і зростання ролі сучасної – дистанційної. Тому на нинішньому етапі розвитку дидактичної науки дослідження об'єкта і предмета дистанційного навчання набуває особливої актуальності, зокрема – пошук теоретико-методологічних закономірностей розвитку і впровадження комп'ютерних педагогічних технологій в освітній процес, визначення місця і ролі комп'ютерно орієнтованих педагогічних засобів у групових та індивідуальних формах навчання.

Особливо актуальною стала потреба отримання освітніх послуг без відриву від виробництва. Набуває створення умов для оволодіння одночасно двома і більше спеціальностями. У цьому контексті класичне навчання є неефективним щодо надання освітніх послуг, а його індивідуальне представлення переважно спирається на організаційно-педагогічні закономірності заочної форми навчання й екстернату та на програмно-технічні можливості сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Поширення в освіті інформаційних технологій зумовило хаотичну інтеграцію традиційних і нетрадиційних форм навчання. Поруч із загальноприйнятими назвами «очна», «заочна», «вечірня», «екстернат» вживаються такі поняття, як «очно-заочне», «очно-дистанційне», «заочно-дистанційне» навчання [3–4]. Така ситуація спонукає багатьох учених педагогічної галузі до аналітичного перегляду певних дефініцій освіти, зокрема і введення нових понять у педагогіці [1–3].

Таким чином, на основі аналізу сучасних науково-педагогічних та технічних розробок з проблем інформатизації суспільства та вищої школи вважаємо, що однією із найважливіших сучасних інноваційних технологій інформатизації вищої освіти в Україні, зокрема економічної, є віртуальне навчання. Головною педагогічною технологією є технологія формування і реалізації комп'ютерно орієнтованого інформаційно-навчального середовища.

Використані джерела:

1. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник [Текст] / С.У. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 376 с.
2. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посібн. [Текст] / А.І. Кузьмінський. – К.: Знання, 2005. – 486 с.
3. Кухаренко В.М. Дистанційне навчання: умови застосування [Текст] / В.М. Кухаренко. – Харків: НТУ «ХП», 2001. – 225 с.
4. Підвищення кваліфікації керівників освіти за дистанційною формою навчання [Текст] / За заг. ред. В.В. Олійника. – К.: Логос, 2006. – 408 с.

КОНЦЕПЦІЯ ТА ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ ГІРНИЧО-МЕТАЛУРГІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Мельников А.М., к.т.н., доцент

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет», Україна

Коваленко О.А., ст. викладач

Державний ВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури», Україна

Сучасні масштаби гірничого виробництва, ускладнення гірничо-геологічних, технологічних і організаційних умов видобутку корисних копалин та глобалізації ринків мінеральної сировини вимагають великих витрат матеріальних ресурсів і часу при проектуванні і експлуатації гірничих підприємств, обумовлюють перехід від контролю якості до управління якістю їх продукції на всьому виробничо-технологічному циклі. Управління якістю продукції включає функції планування, організації, контролю та стимулювання і на цій основі регулювання процесів гірничого виробництва, які покликані забезпечити підтримку необхідного рівня якості на всіх етапах видобутку, транспортування, складування і переробки корисних копалин.

Суть організаційно-економічного механізму управління якістю продукції. Цей механізм представляє собою сукупність форм та методів за допомогою яких здійснюється планомірна організація гірничо-збагачувального, металургійного виробництва і узгоджена, економічно доцільна політика підприємства. Механізм являє собою спосіб господарювання та організації виробництва із властивими йому економічними методами, організаційними формами, технічними засобами, а також формами залучення персоналу до праці, що засновані на єдиній технічній і економічній політиці. Сфера дії організаційно-економічного механізму управління якістю продукції гірничо-металургійних підприємств визначається їх метою. Тому запропонований механізм полягає у безперервному вдосконаленні технологіко-економічних параметрів виробництва, організаційних форм впливу на природну якість корисних копалин, що направлені на досягнення повної відповідної якості продукції, що виробляється, вимогам які пред'являють до неї споживачі.

Якість продукції – це економічна категорія, яка визначається як сукупність властивостей та характеристик продукції, що надає їй здатності задовольняти обумовлені або передбачувані потреби [1]. Управління якістю продукції гірничо-металургійних підприємств – це встановлення, забезпечення та підтримка необхідного рівня якості руди на стадіях гірничого, збагачувального та металургійного виробництва від вибору напрямів розробки родовищ, добування, транспортування, складування, збагачення та металургійної переробки,